

Schiarhiereu NIL DOROBANȚU

**CUVINTE
CEREȘTI**

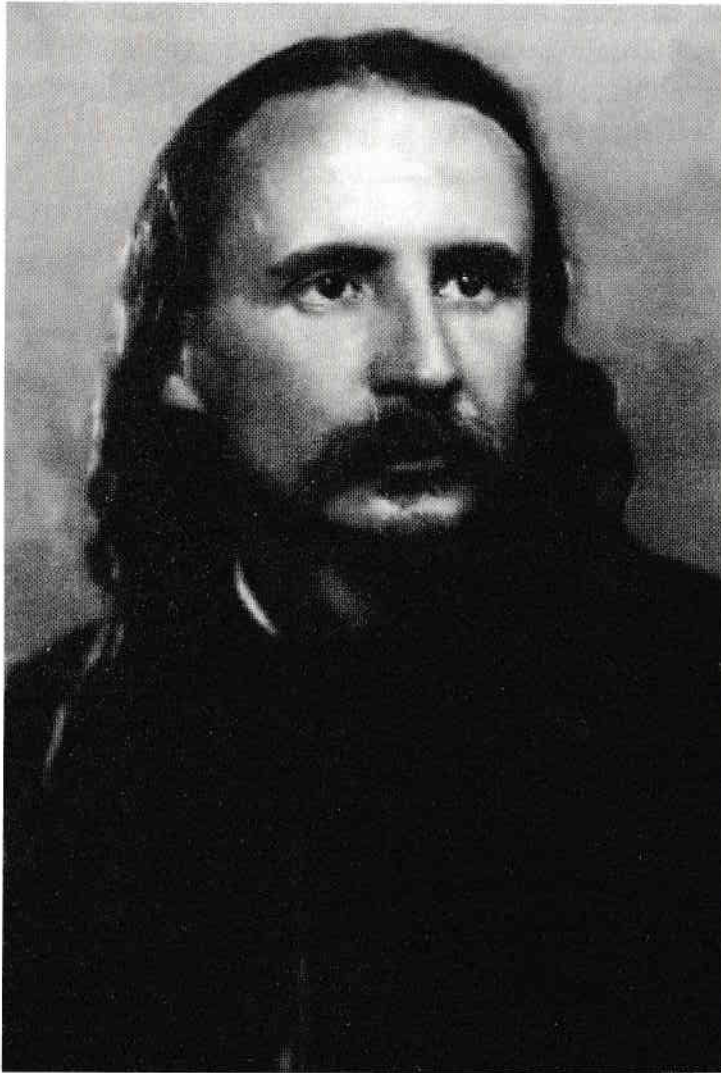
VOL. 4

**Editura
Floarea de april
2020**

Cuprins

Motto	3
Scurtă biografie.....	5
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Adam	9
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Antim.....	29
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Bălușeni.....	75
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Bascov.....	114
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Bixad.....	132
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Buciumeni	157
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Căldărușani	177
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Celic-Dere.....	193
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Cernica	207
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Cioara	231
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Clocociov.....	254
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Cornet	275
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Crucea	297
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Dobrovăț.....	322
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Hodoș-Bodrog.....	352
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Izbuc	369
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Mamu	377
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Mislea	403
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Durău.....	433
Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Bujoreni.....	450

Cuvânt ceresc pentru Mănăstirea Adam

Voi astăzi primiți, ca să vă pocăiți, din ceruri,
De la Împăratul Slavei, Care va veni pe nor, cuvânt
cutremurător.

Deși ziceți că nevoie n-aveți de mântuire și de Mântuitor.
Să citiți pe ai Mei sfinți, să studiați și să aflați,
Cât e ziuă să lucrați, în fața lui satan să nu vă plecați.
Să plângeți, să vedeți și să credeți, că-i scris cuvânt din
Paradis

Către voi neamul cel ales. Cu dor pe calea adevărului să
apucați,

Cu dragoste să umblați, mai des să vă cuminecați.
Eu vă spun, gustați și vă cuminecați, că Domnul este bun.
Dar ce aveți de gând, de nu veniți plângând, ci râzând?
Dar oare ce mai aveți lipsă ca să ajungeți la iubire?
De ce în sufletul vostru este răzvrătire?

Dar oare vouă nu vă trebuie mântuire și împărtășire?
Că de Trupul și Sângele Meu, al Împăratului Dumnezeu,
Și de lucrul Meu v-ați depărtat. Eu vă spun să vă pocăiți
Și la Crucea Mea să veniți. Împăratul Slavei vă vorbește
Ca să știți și să nu muriți. Să nu vă amăgiți,
Ca nu cumva veșnic să vă chinuiți.

Dar nu credeți întru Mine, dacă nu veți lua zilnic a Mea
împărtășire.

Nu săvârșiți fapte în concordanță cu creștineasca credință,
Ci sensul Scripturii pervertiți și nu vreți să vă împărtășiți.

Dați atenție unor dogme false și eretice, care pot armonia să o strice

Și dragostea să se transforme în ură și viclene bice,
Care face pe oricine să pice.

Deci Eu vă spun ca să vă treziți și precum vă este portul,
Să urmați pe ai mei sfinți, ca în turma oilor să fiți.

Iar voi nu credeți în minuni și în supranaturale revelații,
În cerești descoperiri și în pronii divine și în levitații.

Voi nu credeți nici pe ale voastre și nici pe alții.

În vedenii voi nu aveți încredere și ziceți că e doar părere.

Eu vă spun că n-ați ales drumul cel bun, poate de acum
veți fi în stare să veniți,

Eu vă strig mereu să vă pocăiți. Dar nici voi nu voiți la
Mine să veniți

Și nici pe alții nu siliți. Nu predicați ca mironosițele,
Ci mai mult încurcați ițele și faceți sminteli.

Eu vă poruncesc ca Magdalena să predicați, sufletele să înviați,

Chiar la apostolii de azi să le predicați Învierea Mea

Să vă cuminecați mai des, ca să vă împăcați cu Mine

Și jugul Meu să-l luați precum se cuvine.

Vă iert și pe preoți și pe voi soborul întreg.

De păcate vă dezleg, sunt preacurat și pe tot neamul am
curățat.

Deci și pe voi, ale Mele oi, de ați fi negre întunecate,

Eu vă fac albe și luminate, cu Mine să aveți parte.

Și veți fi toate curat albite, dacă sunteți mai des
împărtașite.

Dar voi pe Mine nu mă vreți, nici nu plângeți,

Și nici dragoste asupra mea nu mai aveți, deși vă iubesc
și de pe Cruce pironit

Și precum sunteți, v-am privit. Dar voi n-ați fost
recunoscătoare

Ca să veniți măcar la cuminecare. V-am așteptat!

Dar voi v-ați depărtat și război contra Mea ați dat.

O, cât vă vorbesc de îndurerat! O, cât v-ați înstrăinat!

Cine oare v-a mai supărat?

Oare găsiți că, dacă Trupul și Sângele vi l-am dat, sunt
vinovat?

Dar de cine vă apropiați, când nu vă cuminecați?

Când contra Mea luptați și când de Mine vă depărtați?

Voi știți prea bine că în acest caz de satan vă apropiați.

De aceea Eu azi vă vorbesc, pentru că mult vă iubesc.

Cu potirul plin, ca odinioară din Ierusalim,

Din mijlocul lumii și al păcatelor și al lucrurilor deșarte,

Din moarte, din păcate și fărădelegi, conduc în lume ale
Mele Legi,

Ca să dirijez ale Mele turme de oi întregi.

Nu vorbesc din bisericile voastre sau din vechile
mănăstiri

Care sunt triste amintiri, nici din cetăți ca-n alte dăți.

Dar nu se înscrie niciun nume nelegiuit în Cartea celor
vii

Și nici nu se numără la un loc cu biserica primilor
creștini,

Care sunt numărați și cuminecați în cer.

Numele voastre rămân pe pământ din cauză că ați
preferat viața trecătoare,

Ați fugit de cuminecare și nici pe oile Mele n-ați
cuminecat.

Voi vă pomeniți pe pământ și în lume vă preamăriți,

RE Dar în cerul sfânt nu veți fi primite, că fiecare din voi minte.
 Voi singure să vă încredințați că și sfinții de azi,
 Ca și cei de la început, sunt adevărați.
 Eu sunt Același, pentru că vorbesc spre tot neamul
 omenesc,
 Ca pe tot cosmosul să convertesc.
 Cum sfinții, părinții, profețiile și scripturile scriau, în
 levitație adormeau,
 Cuvântul Meu spuneau, apostolii și mucenicii în via
 Mea lucrau
 Și la toată suflarea mă predicau și Mă dădeau.
 Sfinții și profeții Mă propovăduiau în timpul vieții lor
 Și îndemnau pe toți a lua jugul Meu ușor.
 Tot așa, ca prin ei, azi vorbesc cuvânt ceresc,
 Eu Însumi Evanghelia Mea propovăduiesc, ca pe toți
 să mântuiesc.
 Eu am vorbit apoi încă și mai smerit lui Balaam prin asin,
 Lui Ștefan și lui Haralambie prin cal.
 Despre mucenicie și Euharistie, ca toată lumea să-Mi
 slujească Mie.
 Și prin leu lui Mamant, Gherasim, Agaftonica, Carp,
 Pabil și Eutihie,
 Am vorbit Eu, ca să le dau jugul Meu. Cutremurați-vă
 și pocăiți-vă!
 Pentru că azi vorbesc prin suflet omenesc, nu
 animalicesc.
 Deci voi să păziți și să mulțumiți lui Dumnezeu, să-L
 slăviți.
 Voi mereu cu dor să vă cuminecați, calea Mea să o
 urmați.

Mintea spre cele de sus să o înălțați, în pământ să nu
 mai râmați,
 Spre ceruri să vă ridicați, căci de Dumnezeu sunteți
 creați.
 Eu vă spun să lacrimați, în rele să nu vă mai încurcați,
 Că voi singure vă osândiți și suferiți.
 Eu am suferit, dar pe voi toate v-am mântuit, însă voi
 ați refuzat
 Și la cuminecat n-ați venit.
 Am fost bârfit, legat, vândut, judecat, biciuit, cu spini
 încununat, pironit,
 Dezgolit, însulițat și prea mult alungat.
 Ce mult v-am așteptat, Eu, al Slavei Împărat! O, cât vă
 spun de îndurerat!
 Eu niciun loc pe pământ n-am avut, decât spinii și
 Crucea așternut,
 Dar și de acolo prigonit, cum sunt și azi pe pământ,
 Că n-am de la nimeni crezământ.
 De aceea azi grăiesc direct al Meu cuvânt, să Mă
 predicați și să Mă dați.
 Voi, preoților, care sunteți, de ce nu vreți?
 O, ce mult și ce amarnic o să mai plângeți!
 Cât timp de mântuire aveți și zadarnic îl pierdeți!
 Numele vostru cel muritor azi e în mare cinste,
 Dar al Meu de Mântuitor e defăimat și de necinste.
 Voi ați fost create mai presus de soare și de ceruri,
 Dar refuzați a fi cuminecate, când s-au îmbibat și stihile
 toate
 De al Meu Sânge la moarte.
 Care dintre ceruri sau îngeri sunt chipul Meu?

Re: În ce chip, decât că în al vostru M-am întrupat Eu?

De aceea tot dreptul aveți să luați zilnic Trupul și Sângele Meu.

Degeaba în deșert stați voi în Fața Mea, zadarnic slujiți Liturghia,

Dacă durerea și setea la nimeni nu alini și sunteți ca niște străini.

Eu cu dor bat răstignit, biciuit, legat, scuipat și însuliat, Apărând în icoane, pe uși și la fereastră.

O, ce mult v-am așteptat! O, cât vă vorbesc de îndurerat!

La uși încuiate și ferecate aștept, la sufletele voastre necuminate.

De aceea azi vorbesc și celor ce Mă urăsc,

Dar mai întâi celor ce spun ca voi că Mă iubesc.

Eu vă spun să Mă preamăriți, pe Mine veșnic să Mă iubiți,

Că pentru aceasta ați fost zidiți.

Voi însă pe sfinții Mei îi alungați, îi huliți și-i defăimați,

Pe surori și pe frați din biserici îi legați și-n grele legături îi întemnițați.

De prigoana Bisericii vă bucurați. Vai vouă ce lucrați!

Unde-i dragostea voastră și iubirea? Care vă este oare menirea?

De ce nu urmați, pentru cele ce ați fost creați, nemurirea?

Credința unde vă este? A ajuns, împreună cu nădejdea, o poveste?

De ce nu primiți cu dor a cerurilor veste?

Unde-i iubirea sfințelor, a căror nume purtați?

De ce a ajuns întru voi necredința și numele cinului monahal defăimați?

Împăratul Dumnezeu, chiar Eu, vă strig să vă treziți!

Dar de ce nu vă împărtășiți? De ce cuvântul Meu nu-l propovăduiți?

De ce nu vă înflăcărați, cum erau sfinții de demult, surori și frați?

Cum zilnic chiar mirenii se cuminecau,

Cum lucrau primii creștini, care-Mi erau prieteni,

Ucenici și fii, iar nu ca voi străini. Inima curată o aveau,

Cât e ziua și chiar în prigoana nopții ei în via Mea lucrau

Și cu toții zilnic chiar se împărtășeau,

De aceea ei Fața Mea o vedeau și pururea Mă preamăreau.

Voi vă cutremurați, dar nici nu vă cuminecați.

Vai de voi când va voi judeca, cum veți fugi de la Fața Mea!

O, munca voastră cât va fi de grea!

Eu vă spun că sunt Dumnezeul Cel bun!

Voi veți vedea răzbunarea, mânia și urgia Mea,

Timpul grabnic se va apropia, pentru că a venit în lume urâciunea.

Vine pieirea și nu mai e după moarte și judecată mântuirea.

Dar voi de ce nu tremurați? De ce nu vă cuminecați?

De ce viața rea nu v-o schimbați? Până când de tot cerul sunteți așteptați?

Voi ați fost ridicate la o cinste mare, dar nu v-ați smerit la cuminecare.

Încetând de a mai urma Mie și a vă asemena către pronia Mea,

Voi ați preferat păcatul și patima.

V-ați alăturat dobitoacelor fără de minte și v-ați asemănat cu ele,

Că nu vreți să luați Sfântul Meu Sânge să vă spele,

Nici nu gândiți la patimile Mele. Voi nu vedeți că nu mai credeți?

Nu simțiți oare că nici lacrimi decât pentru pământ, nu pentru cer, aveți?

Nu vedeți că totul s-a sfârșit? Oare inima voastră nu s-a mai smerit?

Sufletul vostru n-a simțit? A adormit? Noe în corabie s-a izbăvit.

Dar voi scăpare în lumea mare ați găsit oare?

Pregătiți corabia sufletului și primiți Euharistia Domnului.

Pregătiți-vă, că vine Mântuitorul!

Ioan Botezătorul a botezat înainte ca Eu să Mă fi arătat la tot poporul.

De ce n-ați dat sufletului flămând și însetat de cuminecat?

De ce parabola spune să dai celui flămând, însetat, gol, rănit, Întemnițat și călător, pe Mântuitor?

Sufletul vostru mereu trebuie să-l împărtășiți,

Eu vă cer să vă treziți și să vă gândiți,

Iar ruga neîncetată pururea cu dor s-o săvârșiți.

Eu vă spun să Mă iubiți. De ce dragoste între voi n-aveți?

De ce inimile de dorurile cerurilor nu vi le rupeți? Căci cu dor v-am iubit,

Iar voi și azi cu ură zadarnică M-ați prigonit.

Vă vorbesc plin de sânge și rănit. Dar oare de ce nu vă împărtășiți?

De ce pentru cele duhovnicești și dumnezeiești vă fățarniciți?

Unde-i omenia? Dar unde-i fățarnicia?

Unde-i ura voastră și mânia? De ce ați urât până și Euharistia?

Dar voi de ce nu predicați? De oameni sau de Dumnezeu, voiți să ascultați?

Dar de ce lucrul meu nu lucrați? De ce nu vă cuminecați?

Iar tu, preotule, de ce tu strigi și Scriptura n-o aplici?

De ce zadarnic strigați și cu fățarnicie vă lăudați:

„Luați, mâncați, să beți toți ... să vă cuminecați ...”

Că v-ați învrednicit la împărtășit, ba încă ați și mulțumit,

Dar pe nimeni n-ați împărtășit. Preotule, singur te sature!

La oile Mele nu dai nici măcar că la câini firmituri.

O, ale voastre uri! Voi, preoții, pe toată lumea din Sfânta Sfințelor mințiți,

Că pe nimeni nu împărtășiți. De ce oare Eu am zăcut amarnic lovit?

Dar de ce M-au răstignit, dacă voi nu Mă dați la oi de împărtășit?

Dar de ce și cu Iuda am cinat?

De ce atunci voi, chiar dacă sunteți Iuzi ca Xenia, nu veniți la cuminecat?

Eu și pe tâlhar, chiar în Rai, cu Mine, întru Împărăția Mea l-am băgat.

Dar chiar soarele și luna și stelele, căci toate sunt neînsuflețite, materiale,

Dar nu sunt vrednice de cuminecare.

Și au căpătat numai un corp luminos, dar nu s-au învrednicit de Hristos.

Respect pentru cineva? Dar n-au nici minte, nici mișcări de alegere, nici liberul arbitru,

Ci toate sunt roabe ale necesității, care li s-a impus de la început.

În conformitate cu care ele se învârtesc,

De aceea mai presus ca cerul și pământul sunt cele ce se împărtășesc

Cu Împăratul cel ceresc. De aceea așa vă primesc.

Pe tâlhar și pe desfrânată am primit la mărturisire și la împărtășit.

Dar pe voi cine oare v-a oprit? Dar de ce voi legați pe ai voștri frați

Când Eu, al Slavei Împărat, pe tot norodul am dezlegat?

Eu cum am iertat? Cum pe tot bolnavul am vindecat?

Cu ce oare v-am supărat? Pe tâlhari, desfrânați și păcătoșii cei mai mari,

Îi iertam la al dragostei și dreptății cântar.

Așadar, de ce voi nu cuminecați? Oare sunteți mai sfinți ca Mine

Și ca Sfinții Părinți? Voi credeți azi că Eu sunt cu cei mari,

Dar Eu sunt cu cei mici și goi, cu cei din lanțuri și cu păcătoșii.

Eu vă chem deci și pe voi, veniți ca cei goi,

Ca niște tâlhari să vă socotiți, dar tot să vă împărtășiți.

Și dacă vrednici să vă apropiați, socotitu-v-ați,

Atunci să cuminecați și pe toți ceilalți.

Sfinții Mei se învredniceau prin faptul că Mă predicau,

La alții Mă dădeau pentru Hrană veșnică.

Fiindcă împărtășeau ale Mele oi, nu se afuriseau.

Voi citiți, cât sunteți de afurisiți de canonul 9 apostolic
În care e taină veche și multă, pentru cine are urechi de ascultă.

O, nemernica viața voastră, cât e de scurtă!

Voi toți pe Mine să Mă dați, să Mă predicați la surori și la frați.

Cu dor nespus să vă cutremurați, mintea în inimă să v-o adunați,

În ruga inimii să vă rugați, Tradiția și Scriptura să controlați,

Să studiați și să citiți, toată scrierea patristică și Sfinții Părinți.

Dar oare voi nu știți că zilnic se împărtășeau?

Dar n-ați văzut prin icoane cum cu palma lor luau?

În casă creștinii Mă țineau, la sânul lor zi și noapte Mă purtau,

Diaconii toți pe brațele lor în potire mari mă duceau.

Și azi v-aștept și vă vorbesc la tot neamul creștinesc.

Eu cu brațele pe Cruce vă grăiesc cuvântul dulce.

Stau cu brațele întinse, larg, să vă aștept, să vă strâng la piept,

Ca zăpăsul păcatelor voastre să-l șterg.

Voiesc să vă cuprind, dar piroane și spini greu Mă prind.

Azi din nou toate scripturile se împlinesc,

De aceea vreau pe toată lumea și obștea s-o împărtășesc.

O, Adame! Dacă nu-ți aduci aminte de originea ta de la început,

Ia cel puțin o idee despre valoarea ta, dacă toată obștea s-ar cumineca.

După prețul tău, sângiuirea Mea. Privește ce am dat în schimb pentru tine,